

R: Kde zas vězí ten spící lokaj, kolohnát,
omlouvám se, panstvo, račte jen, tu je salon a tam sad,
zákusky budou hned, i vína je dost,
hněte se, Jean, kde je led, tohle vzácný je host,
a co je s muzikou, a ten pejsek chtěl by kost,
bravo, Jean, teď si smíte dát v kvelbu sklenku pro radost.

1. Chtěl jsem jí jednou jen "lásko má" říci,
a ona na to:"Jean, tak vyměň tu svíci,"
chřadnu, vadnu, láska je hořká jak blín,
a ona:"Hlavně vyciď ten cín,"
povězte mi, přátelé, kdo tohle může snést,
teď jdu venčit psa, a pak musím:

R:

2. Psal jsem jí psaníčko:"Krásko, buď zdráva,"
a ona na to:"Jean, kdy bude ta káva?"
Tuhle jsem jen hles':"Když chceš, tak si mě muč,"
prý:"Zapal ten krb a, proboha, mlč!"
Povězte mi, přátelé, kdo toto může snést,
teď jdu utřít prach, a pak musím:

R: Kde zas vězí ten spící lokaj, kolohnát,
omlouvám se, panstvo, račte jen, tu je salon a tam sad,
zákusky budou hned, i vína je dost,
hněte se, Jean, kde je led, tohle vzácný je host,
a co je s muzikou, a ten pejsek chtěl by kost,
bravo, Jean, teď si smíte dát v kvelbu sklenku, a pak dost!